www.aminnews.ir aminnewspaper1376 روزنامه سراسری وکثیرالانتشار صبح ایران قیمت ۱۰۰۰۰ تومان aminnewsagency amine.mardom@yahoo.com

امین

شنبه ۲۳ آبان ۱۴۰۵ / ٤ جمادی الثانی ۱۴۴۸ هـ. ق / 14 November 2026 / شماره ۷۳۵۱ / سال بیست و نهم

PDF Compressor Free Version

رهبر شهیدانقلاب، استفاده از سلاح‌های هسته‌ای را مصداق نابودی حیات انسان و نسل‌های آینده می‌دانستند

با تهدید با تحریم متوقف نمی‌شویم

فریادهای دردمندانه در برابر فاجعه غزه

یادداشت

همدردی یا مسئولیت انسانی؟

* نسیبه پیرایش

انتشار تصاویر آب‌گرفتگی چادرهای آوارگان در غزه، دل هر انسان آزاده‌ای را به درد می‌آورد. اما آیا این درد، تغییری در وضعیت زندگی آنان ایجاد می‌کند؟ با مرور اخبار جهان، به نظر می‌رسد آنچه در غزه می‌گذرد، همچنان میان انبوهی از موضع‌گیری‌ها و محکومیت‌های سیاسی گرفتار مانده است؛ بی‌آن که اقدام مؤثری برای بهبود وضعیت مردم صورت بگیرد.

در شبکه‌های اجتماعی نیز با دو دسته واکنش روبه‌رو می‌شویم: عده‌ای این تصاویر را دروغ و ساخته هوش مصنوعی می‌دانند و گروهی دیگر، جز ابراز همدردی و دعا برای رهایی این مردم دردمند، کاری از دستشان ساخته نیست.

در همین حال، در برخی کشورهای اروپایی، از جمله هلند، تجمعات مردمی برگزار شده است. اما آیا این واکنش‌ها توانسته‌اند تغییری در وضعیت مردمی ایجاد کنند که حتی از داشتن سرپناهی امن محروم‌اند؟ بشر تا چه اندازه می‌تواند در برابر رنج همنوعان خود بی‌تفاوت بماند؟ گروهی از انسان‌ها به هر دلیلی آواره و بی‌سرپناه شوند، شب را در میان آب‌وگل و سرما به صبح برسانند و آب از آب تکان نخورد؟ این همه پیشرفت، ادعای مدنیت و شعارهای دهان‌پرکن درباره حقوق بشر و انسانیت، چه زمانی قرار است در عمل خود را نشان دهد؟ جهان پس از این چگونه می‌تواند از نوع‌دوستی و ارزش‌های انسانی سخن بگوید، وقتی فاصله میان ابراز همدردی و اقدام عملی در برابر چنین رنجی تا این اندازه عمیق است؟ اما ماجرا تنها به بی‌عملی دولت‌ها و جامعه جهانی محدود نمی‌شود. در داخل ایران نیز تناقضی تأمل‌برانگیز در مواجهه با مسئله فلسطین وجود دارد. زمانی حمایت از فلسطین و لبنان در این کشور به موضوعی مناقشه برانگیز تبدیل شد و هرکس از مظلومیت مردم این سرزمین‌ها سخن می‌گفت، ممکن بود با موجی از فحاشی و ناسزا روبه‌رو شود. بی‌تردید، بخشی از این واکنش‌ها ریشه در مخالفت با سیاست‌های جمهوری اسلامی و شیوه مواجهه آن با مسئله فلسطین داشت؛ اما پرسش اینجاست: آیا مخالفت با سیاست‌های یک حکومت باید به معنای نادیده گرفتن رنج و مصیبت مردمی باشد که خود قربانی جنگ و آوارگی‌اند؟ آیا نمی‌توان هم منتقد سیاست خارجی جمهوری اسلامی بود و هم در برابر تصاویر کودکان آواره، مادران بی‌سرپناه و مردمی که در میان گل‌ولای چادرهایشان به دنبال پناهی می‌گردند، احساس مسئولیت انسانی داشت؟ آیا دفاع از حق زندگی، امنیت و کرامت مردم فلسطین، لزوماً به معنای تأیید همه سیاست‌ها و مواضع جمهوری اسلامی است؟

جایی که مرز میان مخالفت سیاسی و مسئولیت انسانی مخدوش می‌شود. نمی‌توان از یک سو به نام آزادی و حقوق بشر سخن گفت و از سوی دیگر، رنج انسان‌هایی را که قربانی جنگ و آوارگی شده‌اند، صرفاً به دلیل پیوند خوردن نامشان با یک مناقشه سیاسی نادیده گرفت. انسانیت نباید به موضع سیاسی افراد و دولت‌ها وابسته باشد. رنج انسان‌ها، فارغ از ملیت، مذهب و گرایش سیاسی‌شان، شایسته دیده‌شدن و واکنش است.

تحقق خواسته های سیاسی

عاطفه پیرایش دانشجوی دکتری فلسفه

به تازگی نخست وزیر قطر برای گفت و گو در مورد وضعیت منطقه و جنگ ایران و امریکا، به واشنگتن سفر کرد و با ترامپ و ونس دیدار کرد. برخی از رسانه ها مدعی شدند که حاصل این دیدار، درخواست قطر از امریکا این بوده که به دیپلماسی با ایران دو هفته فرصت بدهد.

برخی تحلیل گران می گویند احتمال می رود که امریکا و اسرائیل این بار، عملیاتی سریع و محدود را جایگزین جنگ گسترده کنند و ترور مقامات ایرانی را هدف اصلی خود قرار دهند.

این روزها برخی تندروها، به آن دسته از افراد نزدیک به نظام که به دنبال صلح و پایان دائمی جنگ هستند و از مذاکره و توافق با امریکا دفاع می کنند، حمله می کنند و با نیش و کنایه به آنها می گویند که دیدید که راهکار آشتی با غرب و گفتگو با امریکا نتوانست مانع از جنگ شود و امریکا در نهایت به کشورمان حمله کرد. از این رو، بر لزوم بازدارندگی از طریق افزایش رقابت های تسلیحاتی و هسته ای تاکید می کنند.

در همین راستا، محسن رضایی دبیر شورای عالی امنیت ملی می گوید حاضر نیست اورانیوم غنی شده کشور را تحویل امریکا یا روسیه دهد و بر سر توان هسته ای ایران و میزان غنی سازی مذاکره نخواهد کرد. از سوی دیگر، بر افزایش توان موشکی ایران و افزایش برد موشک های ایرانی تاکید می کند و می گوید ایران می تواند پایگاه های دور دست امریکا را نیز مورد هدف قرار دهد.

تندروها بر این باورند که ایران تنها از این طریق می تواند در مقابل تهدیدات خارجی بازدارندگی ایجاد کند. در مقابل مذاکره با امریکا و توافق هایی همچون برجام و تفاهم اسلام آباد، از توان نظامی ایران می کاهد و کشور را در مقابل حملات احتمالی آسیب پذیر می کند.

اما اگر امریکا و اسرائیل برای بار سوم به کشورمان حمله کنند، هیچ کدام از تندروهایی که در ماه های اخیر مانع از مذاکره میان دو کشور و خروج مسالمت آمیز از جنگ شده اند، حاضر نخواهند شد بپذیرند که افزایش برد موشکها یا اصرار بر تداوم غنی سازی با درصد بالا و سایر تصمیمات نظامی این چنینی مانع از حمله دشمن نشده است و راهکار درستی برای بازدارندگی نبوده است. هر تصمیمی، نتایجی دارد و مجموعه ای از این تصمیمات است که آینده ی کشور را تحقق می بخشد. نمی توان تقصیر کار را به گردن دسته ای انداخت و از مسئولیت ها شانه خالی کرد.

این رویکرد تقابلی، بر دیپلماسی ایران اثر گذاشته است و محدودیتهای بسیاری برای آن ایجاد است. رویکردی که عملا مانع از پیشرفت مذاکرات می شود و توافق را دشوار می کند. از این رو، مهلت دو هفته ای قطر تغییری در روند اوضاع ایجاد نخواهد کرد و امریکا در نهایت آنچه را که از مدتها پیش برای آن برنامه ریزی کرده است، عملی خواهد کرد. اما در تصمیم گیری برای کشور نباید صرفا منافع کوتاه مدت و سیاسی عده ای را تامین کرد. ممکن است خواسته های سیاسی افراد تحقق نیابد و این دسته باید از پافشاری بر خواسته های خود دست بکشند تا منافع ملی کشور حفظ شود و ایران پابرجا بماند.

چرا به رنج مردم غزه در سرمای زمستان توجه نمی شود؟

وزیر خارجه ایران در ایکس نوشت: وضعیت فاجعه‌بار غزه دیگر مدتی است، جایی در تیتر رسانه‌های غربی ندارد.

سید عباس عراقچی، وزیر خارجه ایران در واکنش به وضعیت فاجعه بار مردم غزه در سرمای زمستان و باران شدید که چادرهای آوارگان را به زیر آب برده و شرایط بسیار وخیم انسانی ایجاد کرده در ایکس نوشت: یک نسل‌کشی خاموش در جریان است و تقریباً هیچ توجهی به آن نمی‌شود. این مایه شرمساری است و نشان می‌دهد که اسرائیل دست‌کم در یکی از ابعاد تلاش خود برای جنگ‌افروری با هدف منحرف کردن افکار عمومی از ناکامی‌هایش، موفق شده است.

تلفن دفتر روزنامه امین

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۴

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۹